

Olmenhorstroute: op het verkeerde moment op de goede plek

Het is een van de slechts twee – de ander is het hier al eens besproken Noordwijks Uurtje – wandelingen die de ANWB heeft uitgezet in de Duin- en Bollenstreek. En eigenlijk ligt-ie daar nog net buiten ook, want de Olmenhorstroute in Lisserbroek voert door de Haarlemmermeer. Maar wel een bijzonder stukje Haarlemmermeer.

'Startpunt Lisserdijk' schrijft de website van de ANWB over de Olmenhorstroute, maar bij bakker Den Butter die toch al sinds jaar en dag op een prominente plek op die dijk zit – vlak bij de brug naar Lisse – hebben ze nog nooit van de wandeling gehoord. „Weet jij dat, Jacqueline?“, informeert de winkelbediende voor alle zekerheid nog even bij zijn collega terwijl hij twee krentenbollen in een plastic zakje laat glijden. Maar ook Jacqueline haalt haar schouders op. „De Olmenhorst weet ik wel. Die zit daar“, knikt ze zo ongeveer in de richting van het landgoed waar de Olmenhorstroute haar naam aan ontleent.

De kant van de knik opgelopen dan maar. En met onverwacht snel succes: op nog geen tien meter van de bakkerswinkel prijkt aan een lantaarnpaal een zeshoekig bordje: 'Olmenhorstroute'. Bij Den Butter hebben ze het waarschijnlijk te druk om uit het raam te kijken.

Het bordje vertelt dat we de Lisserbroekerweg moeten aflo-

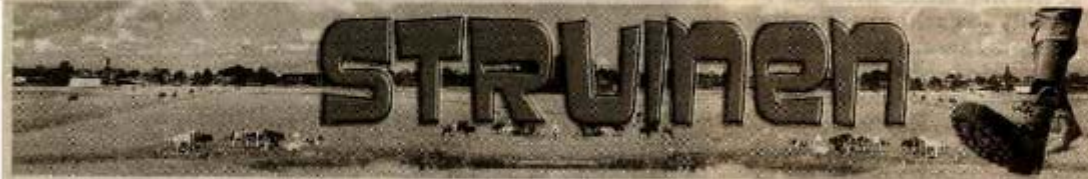
Adoptiebomen op De Olmenhorst. Er staan er inmiddels een dikke drieduizend.

pen. Niet echt een aanrader. Rechts een bedrijventerrein, links eerst een sloot en dan achtentwintig die er in januari natuurlijk niet op hun voordeligst bijliggen. Tussen het verhoogde voet-annex wandelpad en de weg zelf een focielelijke, uit rood beton opgetrokken geluidswal. En dat alles in de schaduw van

hoogspanningsmasten die al knetterend de dikke stroomkabels omhooghouden. Op een lantaarnpaal zit een aalscholver achterdochtig omlaag te koeke-loeren. Vroeger zag je ze hoogst zelden, maar tegenwoordig struikel je in de Haarlemmermeer over die beesten. Geen lantaarnpaal of er zit wel een

aalscholver op te poepen. Zoet-watervissers wijten de terugloop van het aantal palingen wel eens aan de opmars van de vogel. Niet zo gek gedacht, natuurlijk. Ze zullen toch niet voor niets aalscholers heten.

De omgeving wordt al wat aantrekkelijker als we via een fietspad langs het weiland op

Wandelen is sterk onderontwikkeld in de Duin- en Bollenstreek. De routes zijn versnipperd en de VVV's kunnen nauwelijks informatie geven over deze vorm van recreatie. Deze sombere conclusie uit het rapport 'Basiswandelkaart Duin- en Bollenstreek' - op verzoek van de stuurgroep Pact van Teylingen gemaakt - is voor het Leidsch Dagblad aanleiding om zelf een aantal wandelingen in kaart te brengen. Vandaag aflevering 11 van deze veertiendaagse rubriek: de Olmenhorstroute.

het Turfspoor belanden. Mooi boerenweggetje. Knotwilgen, boerderijen, een blaffende waakhond en een ronkende trekker met een chauffeur die niet al te vrolijk kijkt, maar wel weer vriendelijk knikt bij wijze van groet.

In de verte komt De Olmenhorst al in zicht, een prachtig oud landgoed, met uitgestrekte boomgaarden achter een in Zaanse stijl opgetrokken houten huis om van te kwijlen, zo mooi. Verderop zijn

her en der op het landgoed bedrijfjes gevestigd: een zijdeatelier, een geitenkaasmakerij, een architectenbureau. En er is de landgoedwinkel waar je streekproducten, biologische tuinbouwproducten en allerlei cadeaus kunt kopen. En niet te vergeten: 'de lekkerste appelsap ter wereld'. Het terras bij de landgoedwinkel is gesloten in de winter, maar in het Appelca-

fé binnen schenken ze ook een beste kop koffie. „Je komt hier compleet op het verkeerde moment“, zegt directeur Jasper van Eeden, die even komt aanschui-ven. „Niet dat je niet welkom bent, maar in de

winter valt hier niet zo gek veel te beleven. Vanaf mei, de bloesemtijd zeg maar, tot en met de pluk in oktober gebeurt het hier.”

Maar natuurlijk is Van Eeden wel bereid een en ander te vertellen over het landgoed. Bijvoorbeeld over het uiterst succesvolle adopteer-een-appelboomproject van De Olmenhorst. Drieduizend bomen zijn inmiddels geadopteerd en voorzien van een bordje met een naam. „De meeste mensen komen het hele jaar door hun boom bezoeken. In de bloesemtijd om te kijken, in de zomer om bij de boom te picknicken en in september, oktober

om de appels te plukken. Voor veel mensen heeft de boom een bijzondere betekenis. Bijvoorbeeld om een geboorte of juist een sterfgeval te gedenken.”

Van Eeden wil graag nog meer vertellen, bijvoorbeeld over de zelfpluk, ook al zo'n Olmenhorsthit, over de voorjaars-

fair in mei, en over de plannen om op het landgoed een zorgboerderij te vestigen. Maar we moeten weer verderop.

Tussen eindeloze rijen fruitbomen door wandelen we de hele Olmenhorst rond om terug op de Lisserweg te ontdekken dat we verderop de polder in, richting Abbenes worden gestuurd. Omdat we inmiddels twee uur kuieren en kletsen achter de ruk hebben, besluiten we de wandeling te 'knippen'. De tweede helft van de Olmenhorstroute komt later wel een keer. In mei of zo. Plakken we er gelijk opnieuw een rondje landgoed aan vast, als de bomen in bloei staan. Iets om naar uit te kijken.

PAUL DE VLIAGER

Een aalscholver op zijn hoge uitkijkpost.

FOTO'S LEIDSCH DAGBLAD